

2/8 °

242

M. S.

2 8

242

569

nif twoj
jam, fa

2.

paf zu
hutshob
net sapi

3.

t'zywen
stwo be
slabil;

4.

do gret
sophil jo
at sphi

5.

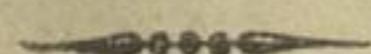
af lubo
namje
roscj z

218° 242

3. Pschistawf.

Nowy pschegledanu hudawf.

Wie soll ich dich empfangen.

569. **R**ak Schi huwitasch debu, nejlubšchý Jefus moj? Rak smakaju ſe ſ'tebu, ja bogi gréſch-nik twoj? Och Jefus, huſwéſch dufchu a groń mē ſjawne ſam, kaf jano zescz nejhufchu a chwalbu ja Schi dam!

2. Twoj Zion ſczelo paſmý na twoju drogu tam, ja pak zu ſpiwasch paſmý, tu zescz dejſch Th měſch ſam. Ta hutſchoba Schi kwischo af rěnn, Iſchaſný kwět, ſe Tebe nět ſapiſcho a nejžo wězej ſlědk!

3. Th nejſhý níz ſkomuzil, ab wjaſele mē dal; ſh k'žyweńu mē ſbužil, af ſom we gréchach ſpal! To kralejſtwo běch ſgubil, žež jo tog měra dom: Th ſh mē nebjo ſlubil; — kaf ſbožuh ja nět ſom!

4. Wot zarta běch wěſanu, ſh hurhl mē ſ'jog' pěſcž; do ſremoth běch dauh, ſh ſaſej dal mē zescz; ſh wotplaſhil ſchu winu a dobytki dal nět, kenz žedne ſe něminu, af ſcho, žež ma ten ſwět.

5. Níz wjadlo nej ſ'huſzoka Schi doloj ſ'nebja k'nam, af ſuboſcž tak dlumeka k'tym chudym gréſchníkam. Nicht námžo Schi dochivalisch, kaf ſubo th naſ ſaſch; ſchu ſtarocž zoſch wotvalisch a wjaſele nam dasch.

6. S'thm

6. S'tym hochlož net hutšobu, th hobtužona man! Gaž teſchnoſcž jo ſ'teb' ſzobu, na Jogo kſin ſe laň! Neboj ſe níz, býž mérna! ten kněs ſchi bliſko jo, Jogo pomož ta jo wérna, ſchi ſ'gnadu troſchtujo.

7. Sse teſchniſch netrebascho a ſtarasch žeň a noz, kač wý to ſtrowé wascho net bžoscho doſtasch mož. Won pſchižo, jo wam k'woli, hobbahn̄ ſlubosežu; zo hugoſſch ſchýfne boli, ſche Jomu ſnate ſu.

8. Sse ſlēkasch netrebascho tých waschvých gréchow dla, gaž Jeſuſa jan maſcho, ten ſchýfne pſchiffchýwa. Won pſchižo k'tym gréſchňikam, ab ſbožne býli ſaž, huzhni jich k'derbníkam we ſwojom raju ras.

9. Dasch wiñiki te gubý teſ ſwigaju na naž, ten kněs bžo jim te ſubý a ſchkrona roſbiſch ras. Af kral ſe zo k'nam porasch, bžo ſchýfných wiñikow, kenž Jomu kſchē ſadorasch, roſchitasch aſo plow.

10. Won pſchižo k'ſlēduem' ſudu tých ſepokutných dla, ſe žognowaním k'ludu, kenž Jogo Duch a ma. Pſchiž, Jeſus, naſcha jaſnoſcž! a wež ſe ſwěta naž, a daj nam twoju kſcháſnoſcž we twojom ſebju ras!

Teſchnar, 1865.

Ich habe nun den Grund gefunden.

Gloß: Chtož jano Bogu ſe da ſtarasch.

570. We Jeſuſowých kſchawnych ranach ſom wěſty ſ'chow net namakal; we ſemere ja howaz gaňach, net pak jo Bog mě wěſtoſcž dal; net wém, až twarže ſtej moj dom, lež teke proch a popel ſom.

2. To jo ta ſmilnoſcž a ta gnada, af gréſchňikoju pomož dej; to jo nimeria Boža rada, kenž k'hopſchiměſchu žedne ſej: ta gréſchňika teſ lubo ma, dasch pſchižo abo hubega.

3. Sse

3. Sse sgubisch nedej žedna duscha, nam schyknym
Bog rad pomož zo, we Jezušu ta smilnoſcž hūſcha na ſejmu
č'nam how pschijschlā jo: Nět Jezus zo po ſchwēſche ſam a
ſlapjo teſ do žurji nam.

4. Jezuša ſmiersch a kſchawne ranh nam schykne grēſchne
ranh goj; chtož tam jo pschawē ſachowaný, ſa togo pschoſch
Christa ſnoj a wola ſ'gloſom welikim: „Daj gnadu jím!
daj gnadu jím!“

5. Chto kſchel tu gnadnu dlym humerisch? ta dlymschá
ak to morjo jo! Tej zu ſe pscheze rad dowérisch, gaž grēch
a zart mē zaſchyſch zo: iam namafam we Christuſu ſchu
Božu ſmilnu dobrotu!

6. Deb how na ſejmi ſchyno ſgubisch, zož hutſchobne
ja ſubo mam, a námjo nichten troſcht mē ſlubisch, jo gab
ja ſchyen ſginul ſam: Ja wém, Bog jo psches Christuſa
ta ſmilnoſcž a ta dobrota!

7. Jo pschižo na mño ſemſka staroſcž, jo žurny welgi
mē ten ſwét, a debu ſcherpesch ſchaku žaloſcž wot mlodých
až do starých lét: Na Christuſa ſe ſpuſchcžam ja, — och,
Boža ſmilna dobrota!

8. Gaž ja na moje ſtatkí glēdam a zož ja dobreg' zhyňil
hom, ga žednu zefcž ja nepozedam a chwalisch ja ſe neſmejom:
Na to ſe jano ſpuſchcžam ja, až Bog teſ ſa mño ſmilnoſcž ma.

9. Dasch ſchyno zo po togo woli, kenz taku lutnu
ſmilnoſcž ma; kſchel hugojsch ſchynne moje boli, ab konz nět
měla staroſcž ſcha: Dasch pschižo ſly ab dobrý zaſ, na
ſmilnoſcž twarim kuzdy ras!

10. We takej wére zu ja ſtojasch, tak dlujko ak ja žywý
hom; psched nizym nök ſe wézej bojasch, na nebju jo moi
ſtawny dom, tam ſwjažesim ras ſpiwam ja: Och lutna,
ſmilna dobrota! —

Teschnar, 1865.

Jesus nimmt die Sünder an.

Gloß: Jesus moja nažeja.

571. Jesus pyta grëschñiki! Sslyšchejo to, wó fa-blužone, kenz wó Joz' sczo spuschejili a wot grëchow sczo nužone; wam to troštnie płowó sii: Jesus pyta grëschñiki!

2. Gnady nejsmý dostoijne; Won pak jo we swojom płowé wëste dal nam slubene, až zo dasch nam swojo strówé. Paradis jo weliki: Jesus pyta grëschñiki!

3. Paſthir, kotryž dobrý jo, pyta woźe fablužone; Jesus dobrý paſthir jo, Won jo humrel sa ſubjone. Niz wéz nedej ſkaſyſch ſchi: Jesus pyta grëschñiki!

4. Pojzczo ſchykne, pojzczo how! pojzczo ſche, wó hobtužone! Psihi Jeſuſu maſcho ſ'chow, psihi Nom ſczo wó hobgnajone. Werscho to, wó ſložniki: Jesus pyta grëschñiki!

5. Jesus! — tužny pschižom ja, moje grëchý Šči poſnaju; pomož twojich ranow dla, až ja gnadu namakaju, ab ten troſcht byl weliki: Jesus pyta grëschñiki!

6. Jo moj grëch teſ ta ſchej, glich dla Twojeje luboſczi won kaž ſněg net bywaſch dej, togdla polny ſom troſhtnoſczi; net ſ'wjaſzelim gronim ſchi: Jesus pyta grëschñiki!

7. Mérna jo ta wédobnoſcz, Mojsas ūamžo mē psche-ſkjaržyſch, wotdana jo ſchykna ſloſcz, Jesus bžo mē ſam hobtwaržiſch. Niz mē wézej ūeschishej: Jesus pyta grëschñiki!

8. Jesus pyta grëschñiki! Mē Won žurne tež namaka; ūebjo mē rad wotwori, a net ſwercha na mío zaka; togdla humrom ſpiwajžy: Jesus pyta grëschñiki! —

Schwela, 1860.

Lobe

57

ſluſch
jo ſei

jywei
naſl,
gloſſy

ſtrówé
doſcž

luboſ
tراج
juſu!

hutſch
jyan!

57

jeſu

Och,
fotru

Och,
jimba

Lobe den Herren, den mächtigen König.

572. Chwal togo Knësa, tog' zeſnego krala, ty duscha! Spiwaj a modlij a žekuj ſe, tak ſe mē ſluſcha! Šharfami graj, chwalbu a žek Jomu daj! Kjarliž jo zescz Jomu huſcha!

2. Chwal togo Knësa, kenž ſ'mozneju ruku ſcho noſhy, žyweńe tnojo ſchi chloži we nebjaskoj roſhy! Won jo ſchi naſl, ſ'wozhyma pſcheze ſchi paſl! Chwalobne ſpiwaj nēt gloſhy!

3. Chwal togo Knësa, kenž ſchelo a duschu jo ſpložil, ſtrowě ſchi dal a na luboſnych drogach ſchi woſyl! Dobrotow doſcž dal jo ſchi nebjaski Woſchz, dasch teke ſwēt jo ſchi groſyl.

4. Chwal togo Knësa, kenž žognowal tebe jo ſ'gluku, luboſne darh jo powdal ſchi ſ'milneju ruku! Zelh naſch kraj chwalbu a žek Jomu daj! — grajſcho we tſchunatem ſufu!

5. Chwal togo Knësa, kenž žiwne jo ſjawil ſche moſhy; hutſchobu knebju nēt ſwigaj a ruze a woſhy! Chwal Jogo žgan! duscha, to neſabhy jan! chwal Jogo wedno a noſhy! —

Teschnar, 1865.

Laſt mich gehn, laſt.

573. Za zu hysch, ja zu hysch, a tam pſchi Jesuſu hysch! Moja duscha, chwataj k'Nomu, ſ'luboſcžu ſe powdaj Jomu, ab tam mogla ſtanče hysch.

2. Šswētlo ty, ſhwētlo ty, Jesuſ, mojo ſlyño ſy! Och, ga pſchidu k'twojom tronu, ab ja dostaſ moju krou, fotruž Ty mē ſlubil ſy!

3. Kſchafne du, kſchafne du gloſhy ſbožnych na nebju! Och, gab mēl ja kſchidli jano, by ja leſchel pſcharwe rano žinža hysheži k'Jesuſu!

4. Budu

4. Budu ja, budu ja schègnusç ras do Salema, jož te drogi a sche rota ſu wot parlow a wot ſlota, oč, kaf ſbožny budu ja!

5. Paradis! Paradis! Ty mē bužosç wotnowisch! Spod thym bomom tog' žywaňa budu wižesch Božeg' ſyna. Wotwór Knès mē Paradis!

M., 1860.

Läß mich dein ſein und bleiben.

574. Twoj zu ja býsch a woſtasç, moj lubſchý Knès a Bog! Tu ſbožnoſcž kſchél rad doſtasç, ta jo mē huſchej ſchog'! Sdžarž mē we pſchawej wére ten zelh ſemſki zaß, ſa to, gaž huſnu mère, Schi chwalim ſebju ras.

Teschnai, 1865.

Gott ſei gelobet und gebenedeiet.

575. Bog býž chwalony a welgi zefczony, kenz naš ſam naſeschil jo ſe ſwojim ſchélom a ſe ſwojeju kſchwju! — daj nam to pſchiſch, Knès, k'hužhtku! Křieeleiſon.

2. O Knès, pſches to twojo ſwete ſchělo, kenz wot kněžny Marije jo, a pſches tu twoju ſwetu kſchej, pomož nam ſnuſe pſchezej! Křieeleiſon.

Ade, o Vaterherz!

Glož: O Bog, ty ſromny Bog.

576. Dobru nož, o moj nan! dobru nož, lubſcha mama! Ja wandruju nět tam do wjaſzolego ſebja. Zo jo tud na ſwēſche? — už ako gréč a not! Oč, nebyžco tuzne, wam ſawdam dobru nož!

2. Dobru

57

wiž
jedl

jelat
newe
mē

2. Dobru noz, chory swet! ty masch iud schejku wojnu; tak se me Bog t'seb' net do swojog sicher s'chowu az do tog' hundneg' dnia, gaz Bog psches swoju moz me wjasej bujo s'rowa: tak meisscho dobru noz!

3. Dobru noz, zely dom! Chto we, kak wam he pojzo; ja schomu huischel som, zoj waß hyschcz smakasch moz; wty sdychujscho k'Bogu, ten ga ma ham tu moz, pschez sagnasch schu plogu: tak meisscho dobru noz!

4. Dobru noz, ty schelo! spij we tej sejmi merne, az ten zaß ras pschizo, zoj budu bysch nimernie; ty pak stupaj, duscha, k'nebju psches Božiu moz, a tak sawdaju ja wam towshnt dobru noz!

5. Dobru noz, o moj nan! dobru noz, lubsha mama! och, neplaztej wej žgan, how mam ja doseg wjazela! Bog jo tak mesch kschescho, won ma nad nami moz. Sche dere he meisscho: net towshnt dobru noz!

6. Net towshnt dobru noz, sche moje pschijaschele! to zhni Boža moz, az rosthl dejny schykne. Glich troshchne! tam ga my saß ras psches Božiu moz gromadu pschisch dejny; net towshnt dobru noz!

Ach, lieben Eltern, trauret nicht.

Glosz: Gaz moja schtundka tud er jo.

577. Kubej starejščej, netuztej, me he jo dere stalo. Ja net mogu wot hobliza mojego Boga wizesch; sa tym som dawno požedal, ak jelen sa fryschnym žrèdlom, to mogu net hujhwach.

2. Ja stoym psched Božim hoblizom sew schymi janželami; tu kroun nesapretu mam, wot jednog' bracha niz newem; jo Jesus moj nejlubshy ham, sa bratschika (bratshizku) me wešmijo tam, a na swoj bok me stavjo.

3. Te

3. Te dusche thch huſwolonyh, kenž how ſu wotwesete,
te mē tej ruze dawaju, rēdne mē huwitaju, wjaſole ſe muu
ſpiwaju modlitwy kſchaſne na ſebju, we nimērnem wjaſelu.

4. Pschezga w̄y nēto tužyſcho, ſchykne moje nejlubſche?
Och, žyſcjo mē ten wotpozynk, ho mīo plakasch pſchestaſcho!
Ten zaſ ſebjo gor dlujko býſch, žož bužoscho ſche fu mīo
pſchiſch, a nimēr how woſtanuſch.

5. Gabo wam moglo možno buſch, aby how mogli
ſgleđnuſch, zož Jeſus nam jo ſgotowal we tom ſebju thch
gwēſdow, ga w̄y by dzej wenglēdali, kak mē ſe dere ſtalo
jo, plakasch by ho mīo pſchestaſi.

6. Nejlubſchý nan w̄y, kenž mē ſcjo ſastarali ſ'wērnoſcju,
Bog, kenž thch tužnyh troſchtujo, kſchel waſ ſaſej ſwjaſeliſch.
Nēt dobru noz! a wērſcho mē, až dere ſastaraný ſom pſchi
mojom a waſhom Bogu.

7. Tek moja luba muterka, wam zu dobru noz ſawdaſch;
ſwarnuj Bog, ab waſ ſedna ſloſcž ſeſchela wezej ſmakasch.
Bog daj wam ſwojog' jaňela, až waſ pſchewožijo do ſebja,
do nimēneg' wjaſela!

Thr Eltern, gute Nacht.

Gloß: O Bog, th fromny Bog.

578. Starejsche, dobru noz! nēt zo na ſcheidowané;
ja du tam k'Jeſuſu do ſebjaſkeg' wjaſela,
k'Jeſuſu, fotaryž mē nimēr lubujo; neplazcjo, neplazcjo!
ſtarejsche, dobru noz!

2. Starejsche, dobru noz! pſchestaſcho ho mīo plakasch,
žož nēt mojo ſchēlo bjo do rowa naſzone, ta duscha južor
ma ſebju ten wotpozynk; neplazcjo, neplazcjo; starejsche
dobru noz!

3. Starejsche, dobru noz! rēdne jo tider k'býſchu we
nebjaskem

nebj
fromn
starej

nēt p
ſchēlo
dobru

gliche
nēto
dobru

Bogu
he mi

bijon
je tr

57

woter
wezej

a teſ
mē h
ſchā

ſ'pla

nebjaskem raju, ja wizim kschasne fronty, kenž Bog tym fromnym jo s'gnadu goretstawi; neplaczjo, neplaczjo! starejsche, dobru noz!

4. Starejsche, dobru noz! te schtundu teje martry su net pschewinone pschi waž we tom ſlein ſwesche. Mojo ſchelo lažy ſlodkem wotpozynku; neplaczjo, neplaczjo! starejsche, dobru noz!

5. Starejsche, dobru noz! lezrownož wam běch luby, glich wězej jo mē ten Woschz na nebju ſubowal, a mē how neto dal nebjaske wjaſele; neplaczjo, neplaczjo! starejsche, dobru noz!

6. Starejsche, dobru noz; gabu wž net wizeli tych Božych jaňzelow se mnu rědne grajuzh, žednu dſu wž nebh ho mno huronili; neplaczjo, neplaczjo! starejsche, dobru noz!

7. Starejsche, dobru noz! pschi Jeſuſu wostanu, a tam bužomu ſe gromaze ſaſej wizesch a ſe neſcheidowasch, togda ſe troſchtuiſcho; neplaczjo, neplaczjo! starejsche, dobru noz!

Ach Gott, ich muž in Traurigkeit.

Gloß: Gaž moja ſchtundka tuder jo.

579. Och, moj Bog, kaka tažyza jo neto na mno pschischla, ta ſměrſch ta jo mē wesela, wotemno woternula moju rownu, tu nejlubſchu! teje ja wězej nebudu wizesch how na tej ſejmi.

2. Gaž ja net na jeje wěrnoſcz ſpomnu we tej hutschobě, a teke tu jeje luboſcz ſchyku ja hobmihſliju, kaf wona jo mē hobſtawne ſubowala tak hutschobne, ga mē hutschobaſchawi.

3. Na ſwesche ja neto newem psched tužyzu ſe pojzesch, ſ'plazom a ſ'dychowanim ja moj zaſ derbi ſkonzowasch.

Ta

Ta lēpscha luboſc̄, gronim ja, to jo ta luboſc̄ mañzelska, psched holtarom swęſana.

4. Och, mē jo jaden wotschy mjaz psches moju duschu pschelësl, až ja nêt s'plazom derbim r̄az: och, kaf ſom ſe roſteſchñil. Jo, gab̄ moj Jēſus lubſch̄, moj troſchtaī nebyl nejwētsch̄, ga by ja dawno ſginul.

5. Och, moja rowna nejlubſcha, ja ſe hobroſchim k' tebe; moja žaloſc̄ jo welika, och gab ja byl pschi tebe! Ty ſy nêt s'tužyze hujſchla a ſy do wjaſela pschischiſla, do rēdneg' paradiſa.

6. Žedna staroſc̄ a tužyza, žedna nuſa a boſoſc̄, žedna choroſc̄ a teſchniza ſchi ſamožo węz nuziſch; ty maſch nêt lutnu wjaſholoſc̄, a wiziſch tu ſwētu tſchojoſc̄ ſ'tymi huſwolonymi.

7. Ten ſmilny Bog ſchi wotwořwa wot wožowni dſy ſchynie; won ſchi tež tam pſchawě ſgręwa, ſ'wjaſelim ſchi troſchtijo, ſ'janželami nēto ſpiwaſch a ſtawne Boga tam zefcjiſch, och, tam ja tež požedam!

8. To ſchēlo derbi nēto ſpasch, we ſejmi wotpožywaſch, psched ſcheju ſloſc̄ju ſ'merom býſch, ſchej negluze ſe ſkowasch. Wot twojog' ſchela nebužo býſch ſgubjone tog' r̄yñſchego, janžele jo wachuju!

9. Krotkem zaſu bužo Christus ſ'teje ſejme ſchi ſbužiſch, a bužoſch tam pschi ſnom ſtojaſch, ſ'wjaſelim ſa ſim požoſch ſ'ſchēlom a ſ'duſchit do nebja, do tog' nimérneg' wjaſela, a tam nimér wostanuſch.

10. Gaž na tebe nêt ſpominam, kaf luboſna ty běſcho, kaf pschijsna ſchym zlowěkam, kaf wérne ſe miſu žeſcho we mojom zelem žyweſu, na ſchězkem kaž na dobrém dňu, — mē hutſchoba ſe lamjo!

11. Ja

11. Ja zu nêt stawne s'tužy zu to schykno hobdenkowasch, na tebe spominesch s'luboščju a s'Bogom ſe troschtowasch. Moj Bog, ten kſchel pschi mño stojasch, s'ſwéthym duchom mè troschtowasch dla ſwojog' ſwéteg' mëna.

12. Th Knežo mè ga ſy ju dal, žék twojej kſchaſnej gnaje; nêt pak ſy mè ju ſaſej bral po twojej Bozej raze. Och, twoja rada žiwna jo, chto hužležiſch jo pſchemožo? Nam wodaj naſche ſkjaržby!

Nun gute Nacht, mein Ehegatte.

Gloß: Chtož jano Bogu ſe da starasch.

580. Nêt dobru noz, th moja žona! ja wot tebe nêt ſcheiduju! Ma mño zaka juž ſebju krona, kenz doſtasch deb pschi Jefuſu: togdla ſebhž jano tužna, ale ſpuschczaj ſe na Boga!

2. Nêt dobru noz, wž moje žischi! ja waſ tomu pſchiruzhju, kotrž ſ'wami jo vere mënii; tom' powdajſcho ſe ſ'hutſchobu, won waſ žgan ſpuschcziſch ſebužo, gaž na ſog' wérisch bužoscho.

3. Nêt dobru noz ja ſchi ſawdaju, th ſly ſwét polno ſchydnosczi! ſchaf ſamasch niž af ſtawne wojnu, a žvñiſch weſke gréchij. Tom' ſchylnomu ja huiſchel ſom, nêt mam wjaſele ſ'Jefuſom!

Nun iſt der Krenzberg überſtiegen.

Gloß: Chtož jano Bogu ſe da starasch.

581. Nêt jo ta kſchiza pſchewinona, to ſebjo ſom nêto doſtal. Moja choroscž jo ſkonzowana, kotrž ſom dluiſko huiſtojal; ja we jadnej ſchtniže pſchidu k'tom pſchawem dopolnem ſtrowju.

2. Perwej

2. Perwej stojach na ſlabych nogach a poglednuch do hufchynh; moj Bog, ja ſe gor žurne porach, nězli ja hustanuch wěſty; tu kſchiznu goru pschelëſl ſom, net ſe ſwjaſzeliju ſ'Bogom.

3. Ja tym mojim jano neſluſcham, ja ſom teſ Žefu newesta; pscheto tom ſe welgi ſpodobam, a ſom ſ'nim nimér ſlubjona, togdla won mē k'ſeb' holijo, neto ſe moj zaſ ſkonzujo.

4. Wy, moje lubſche, na tom ſwěſche, kenž mē welgi lubowaschcjo, wy ſlyſchafſcheſo ſcho mojo hufchę, a ſcho zož mē tud nužascho, kaf ja ſ'hutſchobu ſdychowach, nězli tam do nebjia ſtuſach.

5. Ja běch lubowny mojej ſwojzbe, a pschi tom teſ zognowaný. Net ma to Jagne mē pschi ſebe, ja ſom pschi ſnom ſwjaſeloný. Och, ſapredka běch ſtužony, net paf ſ'Žesom pschekſchaſnoný.

6. Glēdajſcho na moju ſmertiſu, tud ſloto, ſlobro neplaschi; tud neſchafſha ſe ſa phſchnoſcju, ſcho hordujo jano k'ſejmi. Tu phſchnoſcž mam wot Žeſuſa, kenž mē ſ'jogo kſchwju ſwarhowa.

7. Glēdajſcho na te ſuche zlonki, kenž we mojom kaſchcju laže, a ſpiwaſcho tužne modlitwy, ab ja wotpozywal laſchcze; ſagrebſcho to, zož ſejma jo, ako wam moj row poſažo.

8. Ta duſcha jo ſwazbarskej wjažy, zož blida juž poſchyte ſu; tam ſe mē kſchafſny hobed razi, nebjasku ſpižu hoptaju; tam wizim a ſlyſchym graſche ſwětých janželow gromaze.

9. Chto wiſchujo mē žinſa gluſku, ak Žeſuſowej neweſcze? Spomnejjſcho, lubſche, jano k'ſlèdku na to žaloſne žyweſe,

žyweńe, sa mno k' hugojschu niz neby, až Jeſus mē ſam pomožy.

10. Ja wézej niz ſgroniſch namožach, glich huwołach: „Jeſus pscheze!“ Mojej wožy k' nebju ja ſwigach, tam do ſwazbarskeje wjaže, žož jo tog' wjaſela město, „Jeſus“ bu to ſkledne ſlowo.

11. Nět mam doſč! ja ſom hukrowjony, kač deře jo mē Bog žynil! Sa nizym neběch tak mijowny, ab ſkoro ſe ſweta ſtupil; ja ſmerſchi ſe ſwiaſeliju, gaž juž tu ſbožnoſč hoptaju.

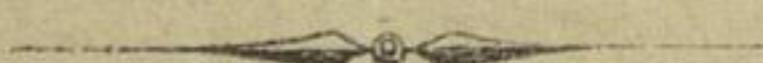
12. Wy lube, fotrychž tud ſpuschcziju, wostaňcho ſche deře ſ'Bogom; nebju Jeſuſa namakaju, pschi nom wjaſele doſtaňom! Bog mē něto hochložijo, we wére ſtamne wostaňcho!

13. Na moj row něto pogledujiſcho, kenž wy mē pschewožili ſczo; na to pak ſ'piſnoſčju ſdenkujiſcho, kenž pschi mojom rowe ſtojſcho, až teč do chlodneje ſejme jaden ras bužoſcho pschiſch ſche.

Die wir uns allhier beſammen.

582. Schyfne how ſe ruze na to dany, Tebe, Jeſuſ, wérne byſch; Twoju ſwetu martru lubo mamy, ſ'Tebu zomu roſtyl byſch. Kněžo, lubſchý, daj nam ſname tudy, až rad ſlyſchysch na naſch fjarliž chudy; groň že „Amen“ k'tomu ſam: „Mér ja daju ſchyfnym wam!“ —

Teschnat, 1865.

Nimski Register.

	Nr.
Ach Gott, ich muß in Traurigkeit	579.
Ach, lieben Eltern, trauret nicht	577.
Ade! o Vaterherz	576.
Die wir uns allhier beisammen	582.
Gott sei gelobet und gebenedeiet	575.
Ich habe nun den Grund gefunden	570.
Ihr Eltern, gute Nacht	578.
Jesus nimmt die Sünder an	571.
Lasß mich dein sein und bleiben	574.
Laszt mich gehn	573.
Lobe den Herren, den mächtigen	572.
Nun gute Nacht, mein Ehegatte	580.
Nun ist der Kreuzberg	581.
Wie soll ich dich empfangen	569.

Sberski Negistar.

Nr.		Nr.
579.	Bog bŷž chwalony	575.
577.	Chwal togo Kneſa, tog' jeſznego	572.
576.	Dobru noz, o moj nan!	576.
582.	Ja zu hyſch	573.
575.	Jesus phta grēſchnifi	571.
570.	Kak Schi huwitasch debu	569.
578.	Ubej starejſchej, nietuſtej	577.
571.	Nēt dobru noz, th moja žona	580.
574.	Nēt jo ta kſchiza pſchewinona	581.
573.	Och moj Bog, kaka tujhyza	579.
572.	Schýkne how ſe ruze	582.
580.	Starejſche, dobru noz!	578.
581.	Twoj zu ja hyſch a wostasch	574.
569.	We Jeſuſowych kſchawnych ranach	570.

Saložone wot H. E. Brodmeiera, kniglow - wěſar w'Choschobusu na
starých gjarnzarſkich wifach, №. 98.

Schischtjane wot Albert Heinrich w'Choschobus.

